

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De morte Martiani et Leonis imperio, et quòd hæretici Alexandrini
Proterium occidunt, eiusq[ue] episcopatum Timotheo Aeluro tradunt. Cap.
VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGRII HISTORIAE

De morte Martiani et Leonis imperio, et quod hæretici Alexandrini Proterium occidunt, eiusq; episcopatum Timotheo Aeluro tradunt. CAP. VIII.

Seuero porro Romanorū adhuc imperiū gerente, Martianus, cum septem solum annis regnasset, deposito hoc regno, ad præstabilius domicilium demigravit: exempli imperandi verè regio omnibus ad intuendum relicto. De cuius morte Alexandrini certiores facti, iracundiam cum maiore furore, & æstu contra Proterium renouarunt. Nam populus, ad iram facile accendi, leuique arrepta occasione, ad tumultus ciendos inflammari solet, idque Alexandrinus in primis: qui quidem frequenti sua multitudine eaq; obscura & abiecta maximè se effrenans, temeraria audacia magnos sumit spiritus. Atque ea de re aiunt plebeū quenq; modò ipse voluerit principium dare, ciuitatem illam ad popularem ac ciuilem seditionem posse incendere, & quò velit deducere rapereque: adeò uti eam non pudeat res planè ridiculas & ineptas (sicut de Amasi scribit Herodotus) plerumque conseruari. Ac talis est in eiusmodi quidem rebus populus iste: at in alijs tamen non est talis, qualis contemnendus videatur. Alexandrini ergo, tempore, quo prædiorum prefectus Dionysius in superiori Aegypto commorabatur, diligenter obseruato, Timotheum cognomento Aelurum, qui iam pridem monasticum vitæ genus excœluissebat, postea autem esset in numerum presbyterorum Alexandrinorum ascriptus, ad episcopatus gradum capescendum suffragijs deligunt: ac simul atque in magnam ecclesiā, quæ Cæsaris nomine nuncupatur, deduxerant, illum suum declarant episcopum, dum Proterio adhuc suppeditabat vita, sacerdotisque muneribus fungebatur. Timothei electioni interfuit Eusebius antistes Pelusij, & Petrus ex Liberia ortus, Maiumæ ciuitatis episcopus: quas etiam res historicus ille qui vitam Petri literis prodidit, commemorat: à quo traditur Proterium non à populo, sed à quodam milite trucidatum. Nam cum Dionysius, sceleribus ibi admissis impulsus, maxima cum celeritate Alexandriam veniret, maturaretque incensam seditionisflammam restinguere, quidam ex Alexandrinis, Timothei suau, vii scriptū

scriptum erat ad Leonem, Proterium abeuntem, confus-
gientemque ad baptisterium, visceribus eius gladio trans-
fixis, conficiunt, funéque circumligatum, in loco, qui Te-
trapylon, id est quatuor portæ, dicitur, omnium oculis sub
iiciunt ad contemplandum: ac cum irrisione & clamore
Proterium occisum prædicant. Postea vero corpus per
totam ciuitatem raptatum, igni cremandum tradunt: atque
more belluarum viscera eius degustare neutquam exhor-
rescunt: Sicut ex postulatione episcoporum Aegyptum in-
colentium, & totius cleri Alexandrini hæc omnia comple-
xente constat: quæ ad Leonem imperio Romano, vti dixi-
mus, post Martianum potum, facta fuit, hisque ferè ver-
bis conscripta.

Pio, Christi amantissimo, & victori à Deo declarato,
triumphatori, Augusto Leoni postulatio ab episcopis
omnibus dioceſeos Aegypti vestræ, & à Clericis ma-
ximæ & sanctissimæ vestræ Ecclesiæ Alexadrinæ missa.

Cum sis humanæ vitæ diuina & cœlesti gratia, velut do-
no tribut⁹, Auguste imperatorū omniū sanctiss. nō desinis
reuera proximè & secundū Deum in dies singulos cōmuni
reip. utilitati prouidere. Et postea Timotheus, qui tum pres-
biter fuit, pace populi recte de fide sentiētis cum apud eos,
tum apud Alexandrinos disturbata, se statim post conciliū
Chalcedoni celebratum cum quatuor aut quinque dunta-
xat episcopis & paucis monachis, tum peruerso Apollina-
rii, tum pernicioſo eiusipſius Timothæi errore pariter cum
eo infectis (ob quem omnes id temporis à Proterio, viro di-
uinæ plane memorie & concilio episcoporum in Aegy-
pto coacto, dignitate sacerdotali, ſicut canon ecclesiæ po-
ſtulat, abdicati, ab imperatoribus, quibus bilem mouerant,
in exilium eiecti fuerunt) ab ecclesia eatholica & fide ſe
separauit ſeiuxitque. Ac paulo post. Idem Timotheus tem-
pore, quo Martianus, sanctissimæ memorie imperator ex-
hac luce ad deum migrauit, diligenter obſeruato, maledicis
verbis, vtpote nullis ſubiectus legibus, eū impudēs lacerare
non dubitauit: ſancto etiam & generali concilio Chal-
cedoni habitō quaſi perfricta fronte anathema denun-
ciare, pertrahere ad ſe populi venalis & ſeditiosi turbam,

contra

EVAGRII HISTORIAE

contra diuinos canones, ordinem ecclesiasticum, temp. et
leges dimicare, se intrudere in sanctā Dei ecclesiam pasto-
rem tum & doctorem habentem, sanctiss. nostrum patrem,
& archiepiscopum Proterium, consuetas celebrantem sy-
naxes, & praes nostri omnium seruatori Christo pro san-
cto vestro imperio, & pro palatio vestro Christi amantis-
mo offerentem. Et paulò infra. Vno die præterlapso. Pro-
terio sanctissimo episcopatus munere, ut moris est, perfun-
gente, Timotheus assumptis sibi duobus episcopis digni-
tate episcopali abdicatis, & clericis itidem exilio, vi dix-
imus, multatis, à duobus illorum creatur episcopus, nul-
lo omnino episcoporum Orthodoxorum ex dioceſi Aegy-
ptiaca, sicut in creando episcopo Alexandrino fieri solet,
præsente: & ita cathedram archiepiscopatus, sicut ipſe puta-
bat, obtinet, stupro planè contra ecclesiam habentem suum
proprium sponsum, qui diuina in ea obibat mysteria, fe-
demque suam vii ecclesiæ canon flagitat, gubernabat, ad-
misso. Et quibusdam interpositis, sequuntur ista. Beatus
ille Proterius nihil aliud facere poterat, quād dare locum
Rom. 12. iræ, sicut scriptū est, & quō impetum eorum, qui ad necem
illi inferendam accurrebant, effugeret, ad venerandum se
recipere baptisterium: quem locum maximē omnium, etiā
barbari & agrestes homines, qui sacratum eius decus, & gra-
tiam inde emanantē penitus ignorant, violare extimel-
cunt. At isti tamen qui propositū ab initio Timotheo cō-
cilium re ipsa perficere nitebātur, ne in puris illis & inui-
latis quasi adytis Proterium seruari passi sunt, neque fan-
timoniam loci, neque, tempus (solemnis enim dies festi),
salutaris Paschatis tum celebrabatur) reuerentes, neque
reformidantes sacerdotij dignitatem, quæ inter Deum &
homines mediatrix est, innocentem occidunt, crudeliter
cum alijs sex ē medio tollunt: atque corporis reliquias vu-
neribus vndique plenas abducunt secum, trahunt per vni-
uersam ferè urbem, ludibrio miserandum in modum expo-
nunt, atrociter verberibus lacerant corpus illud, quod ver-
bera minimē sentiebat, discindunt membratim, & ne à vi-
sceribus, more ferarum, degustandis illius, quem nuper me-
diatorem inter deum & homines existimabant, se conti-
nuerunt. Postremò quod teliuum erat corporis, ignitra-
dunt

dunt absumēdūm: & cineres illius in ventum spargunt dis-
sipantque, adeo ut effēratam bestiarum immanitatem lon-
ge superare viderentur. Atque istorum omniū malorū au-
thor & architectus fuit Timotheus. Zacharias aut, qui res
easdē narrat, literis nimirū Thimothei ad Leonem missis
persuasus, tradit plura præterea gesta esse, idque culpa Pro-
terij, qui maximas turbas, vti ait ille, in Alexandriam inuex-
erat: facinoraque ea non à populo, sed à quibusdam militi-
bus designata: eoq; missum Stelā ab imperatore Leone, pē-
nas illis inflicturum.

*De circularibus Leonis literis**Caput IX.*

Leo imperator cum ab episcopis remp. Romanam in-
colentibus, tum ab alijs pijs viris ob monasticū vitā
genus plurimum cōmendatis, de concilio Chalcedo-
nensi, & Thimothei cognomento Aeluri creatione inter-
rogasset, literas generatim ad omnes scripsit: misitque vnā
exemplaria supplicum libellorū tum à Proterij, tum à Thi-
mothei fautoribus sibi oblatorum.

Literæ autem Leonis quaqua versum ad oēs missæ sunt
his verbis cōpositæ. Exemplar literarum djuinarum
sanctissimi imperatoris Leonis, Anatolio episcopo
Cōstantinopolitano, & oībus alijs per totum orbē ter-
rarū metropolitanis, episcopisque reliquis missarum.

*Imperator Cæsar Leo, Pius, Victor, Triūphator, Ma-
ximus, semper Augustus, Anatolio episcopo, S.*

Fuit mē pietati in optatis, vt tum oēs sanctissimæ or-
thodoxæque ecclesiæ, tum præterea ciuitates recip. Ro-
manæ subiectæ summa tranquillitate fruerētur, nihilq;
accideret, quod quietū earum statum perturbaret. Q uæ aut
turbæ nuper Alexandriæ contigerint, tuæ sanctitati mini-
mè iam obscurum arbitramur. Verū quò accuratius oīa in-
telligas, & quæ causæ tanti tumultus, tantæque perturbati-
onis extiterint, verè cognoscas, exemplaria supplicum
libellorum, quos sanctissimi episcopi & Clerici à præ-
dicta vrbe, & dioceſi Aegyptiaca Constantinopolim

Hh

vrbem